

КАРАНТИН, ЯК РЕСУРС СБОРУ ЖІНОЧИХ ІСТОРІЙ

Русінова О.

студентка 3 курсу факультету Психології та соціальної роботи ОНУ імені

І.І.Мечникова

Науковий керівник: Гладченко С.В.

к.істор.наук, доц.кафедри соціальної роботи
ФПСР ОНУ імені І.І.Мечникова

2020 рік виявився для нас ну дуже не передбачуваним, усі ми, ставши заручниками обставин, сидимо на вимушеній самоізоляції. Звичайно ж у багатьох із нас змінився темп та образ життя, відношення до буденних справ (як от випити каву у кав'ярні або сходити на прогулянку), режим дня тощо.

Є думка, що жінці за день треба вимовити 20 000 слів, для її нормального самопочуття. В умовах карантину, коли наші соціальні контакти різко зменшились, це стає доволі важким, тож, одним із найголовніших способів для зв'язку зі світом, щоб вимовити свою норму, стали і без того відомі і популярні соціальні мережі.

У цій статті я би хотіла звернути увагу на соціальну мережу Instagram. Цей інтернет ресурс і без самоізоляції є доволі популярним, особливо серед жінок. Проте під час карантину він, на мій погляд, сильно змінився. Я помітила, що кількість постів, які викладають медіа особистості – зріс. Я зараз кажу про співачок, моделей, телеведучих, актрис, популярних блогерок, візажисток тощо. Кількість їхніх публікацій у соціальних мережах значно збільшилась. Багато хто з них почав вести онлайн трансляції із тим, як проходить їхній день. Наприклад, Ольга Полякова (українська співачка, телеведуча тощо) почала вести онлайн спортивні тренування, а також запрошує різних зірок у свої прямі ефіри, розповідаючи про своє життя, або проводить уроки танцю онлайн із провідними тренерами, при цьому закликає, щоб жінки не сиділи на місці продовжували тренуватись, підтримувати тіло у формі.

Безліч публікацій (нажаль, я не можу надати точну статистику, але їх дійсно багато, чи не кожна друга) починаються із наступних фраз «чим я займаюсь на карантині», «чим зайнятись на карантині», «які книжки я читаю на карантині» тощо. Тобто повна огласка того, чим же саме займається жінка на карантині (це спостерігається не тільки у медійних особистостей).

Також у медійних жінок я спостерігаю таку тенденцію. Вони показують, що можна творити (у сенсі мистецтва) і вдома, і закликають усіх це робити. Наприклад українська співачка Jamala переможниця Євробачення 2016 р. почала разом із своєї

командою записувати домашні «кавери» . Тобто сидючи вдома кожен із членів її команди записує свою партію, і виходить, що сидючи на карантині, вони створюють музику, і навіть не контактують один із одним (у фізичному сенсі). Також вона продовжує розповідати про свою вагітність, підтримку її чоловіка тощо.

Серед таких «закликань» до дії можу відмітити величезну кількість онлайн Instagram марафонів, які, переважно, спрямовані саме на жіночу аудиторію (я не стверджую, що участь чоловіків у цих марафонах не можлива, проте можу відмітити, що розраховані саме на жіночу цільову аудиторію). Такі марафони як спорт на карантині, щоб підготувати себе до літа, марафони з макіяжу, з готування страв, вивчення віршів тощо. Їх дійсно безліч. Так, вони були і раніше, проте зараз їхня кількість збільшилась чи не в сотні разів. Такий спосіб соціального спілкування, на мою думку, певним чином заміщує кількість соціальних контактів, які ми втратили через умови самоізоляції. Це саме одна із інтернет історій про жінок, які не дивлячись ні на що, спілкуються саме на ті теми, які їх об'єднують, відчуваючи співпричетність до великої справи (бодай навіть місії).

Проте, не усі карантинні жіночі історії відображають нам продуктивне, активне, соціально залучене (хоча і в онлайн форматі) та мотивуюче проведення свого часу. За статистикою, під час карантину поширилися випадки домашнього насилля. Нажаль, це сумна історія, про самоізоляцію. У таких жінок немає можливості «сховатись» від насилля, тому вони потерпають його. Проте, навіть на це у спільноти Instagram є відповідь. Жіноча спільнота одразу ж відреагувала на це, було створено, так звані, маски, які створюють ефект побоїв на обличчі. Як правило під такими фотографіями блогерки розповідають саме про проблеми домашнього насилля, оголошуючи цю проблему, та звертаючи на неї увагу суспільства. Вони, таким чином, допомагають тим жінкам, які стали заручницями обставин, дають їм зрозуміти, що те, що відбувається із ними – є аб'юзивними відносинами, що вони не мають цього терпіти, пропонують свою допомогу, та інформують про наявність телефонів довіри, які можуть їм допомогти.

Але домашнє насилля – це, так би мовити, крайній випадок. Instagram спільнота також поширює безліч «мемів», які дають нам розуміння про те, що

збільшилися родинні конфлікти. Наприклад, ми бачимо фото, де жінка сидить за комп'ютером (ми можемо зрозуміти, що вона працює), а на підлозі лежать склеєні скотчем діти із заклеєними ротами. Так як тепер усі вимушені працювати із дому, а діти постійно знаходяться вдома, жінки можуть не знайти порозуміння із родиною і такий «мем» вказує саме на ті радикальні міри, на які ладні йти жінки, щоб діти не заважали їм працювати. Також можемо спостерігати «меми» пов'язані із відношеннями жінок із чоловіками. Закрадається таке враження, що раніше ці люди не помічали один одного, або ж, не були готові стільки часу проводити в одному приміщенні.

Підбиваючи підсумки цієї статті хочу сказати, що карантин дійсно став ресурсом збору жіночих історій, і це ми можемо побачити на прикладі такої соціальної мережі, як Instagram. Ми бачимо, що жінки об'єднуються у певні групи за інтересами, проводячи, чи беручи участь в онлайн марафонах. Вони навчаються чомусь новому, та закликають інших навчатись, показуючи їм приклад, або проводячи онлайн уроки. І хоча жінки стикаються із труднощами порозуміння у родині, вони підтримують одна одну створюючи інтернет жарти «меми», які дають зрозуміти «ти не одна, така проблема є у багатьох». Вони ладні надати свою допомогу. Та найголовніше – вони справляються із цією ситуацією.

Усі ми, стали заручниками обставин, і таким чином ми бачимо, що за карантин ми дійсно пристосувались до іншого способу нашого існування. Звикли носити маски та обробляти руки антисептиком, та стали більше розповідати про своє життя в інтернеті, адже не можемо розповісти це при особистому контакті. Ми самі створюємо свої карантинні історії.